

охорони здоров'я: кол. монографія за науковою ред. д.е.н. Шкільняка М.М., д.е.н. Желюк Т.Л. Тернопіль, Крок. 2020. 560 с. URL:

http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/38546/1/Mon_uzoz_t.pdf

2. Організація діяльності в сфері охорони здоров'я: навч. посібник за ред. Шкільняка М.М., Желюк Т.Л., Тернопіль, Крок. 2021. 438 с.

Іван МИКОЛАЙШИН

здобувач освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я»

Західноукраїнського національного університету
Науковий керівник - д.е.н., професор, професор кафедри
менеджменту, публічного управління та персоналу, ЗУНУ
Тетяна ЖЕЛЮК

ВИКОРИСТАННЯ МІЖНАРОДНОЇ ДОПОМОГИ В СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Матеріальна та технічна допомога, надана Україні від міжнародних партнерів, відіграє нині ключову роль у розвитку та забезпеченні стабільності країни. Це особливо важливе джерело фінансової, гуманітарної, наукової, освітньої, консультаційної, медичної допомоги для сфери охорони здоров'я, особливо після пандемії та в умовах повномасштабної війни. Україна отримувала фінансову та матеріальну підтримку під час пандемії коронавірусу від різних джерел, включаючи глобальну ініціативу «COVAX», яка забезпечувала розподіл вакцин проти COVID-19. Наприкінці лютого 2022 року в Україні активно реалізовувалися 529 проєктів, з яких 45 відносилися до медичної сфери, з них 32 реалізовувалися в продовж війни [1].

Зазвичай, міжнародна медична допомога, як альтернативне джерело фінансування та матеріально-технічного забезпечення охорони здоров'я може надаватися у різних формах, зокрема, це може бути [2]:

1. Фінансова допомога, яка включає фінансування проєктів у галузі медицини, закупівлю медичного обладнання та ліків, фінансування медичних програм та ініціатив.

2. Надання медичного обладнання та ліків країнами або міжнародними організаціями.

3. Навчання та підвищення кваліфікації медичного персоналу, що може включати проведення тренінгів, семінарів, конференцій для медичних працівників, обмін досвідом та знаннями у галузі медицини.

4. Медичні місії та волонтерська допомога, які можуть бути організовані для надання допомоги в країнах, що потребують медичної допомоги, а також волонтерська робота у медичних установах.

5. Розробка та впровадження медичних програм у сферах профілактики захворювань, лікування та реабілітації пацієнтів.

6. Технічна допомога та консультації, що може включати надання консультацій та технічної підтримки у галузі медицини, впровадження новітніх технологій та методів лікування.

Ці форми міжнародної медичної допомоги спрямовані на покращення доступу до якісної медичної допомоги, підвищення рівня медичної освіти та підтримку системи охорони здоров'я у країнах-реципієнтах.

Основними донорами України в медичній допомозі є США, Швейцарія, Німеччина, Норвегія, ОБСЄ, програми розвитку ООН та ЄС. Загальне фінансування проєктів складає 278 млн доларів і охоплює різні проєкти, які реалізуються з 2016 по 2026 рік. Лідером за обсягом наданої допомоги є США з сумою в 176 млн. доларів [1].

ДОНОРИ ПРОЄКТІВ	СУМА ДОПОМОГИ	ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ФІНАНСУВАННЯ	
 США	176 млн 730 тис \$	 ВІЛ та опортуністичні інфекції	 Боротьба з коронавірусною інфекцією
 ЄС	14 млн 742 тис €	 ЦГЗ та реформування охорони здоров'я	 Розвиток медичної освіти
 Швейцарія	14 млн 789 тис ₣ + 2 млн 35 тис €	 Епідемічний контроль інфекційних захворювань	 Боротьба з неінфекційними захворюваннями
 Німеччина	141 тис €	 Транскордонна медицина	 Інше
 Норвегія	36 млн 704 тис kr		
 ОБСЄ	1 млн 174 тис €		
 Програма розвитку ООН	359 тис \$		

Рис.1. Основні донатори міжнародної медичної допомоги Україні в системі охорони здоров'я

Примітка: наведено за інформацією Міжнародного фонду «Відродження» [1]

За інформацією Міжнародного фонду «Відродження» загальний обсяг фінансування в медицині за міжнародною допомогою складає 277,9 млн. доларів. [1]

Дані проєктні ініціативи міжнародних грандодавців спрямовані на підтримку різних галузей української медицини, включаючи медичну реформу та підтримку Центру громадського здоров'я України при МОЗ України. Фінансування передбачає підтримку вже запроваджених змін, перехід на нові етапи реформ та допомогу у функціонуванні та модернізації закладів охорони здоров'я відповідно до завдань Стратегії розвитку системи охорони здоров'я до 2030 року [3].

Значна частина фінансування призначена для боротьби з інфекційними та неінфекційними захворюваннями серед населення України, зокрема у сфері ВІЛ та опортуністичних інфекцій. Протидія поширенню ВІЛ та підтримка ВІЛ-інфікованих є одним із пріоритетів за обсягом іноземного фінансування, що перевищує 100 млн доларів. Крім того, підтримуються інші напрямки, такі як боротьба з пандемією коронавірусної інфекції, епідемічний контроль та профілактика інших захворювань.

Для забезпечення якісних медичних послуг для всього населення, включаючи прикордонні регіони, важлива міжнародна співпраця. Наприклад, співпраця між Україною та Румунією в рамках транскордонного співробітництва є успішним прикладом. Станом на початок війни 1.02.2022 року було реалізовано 8 проєктів у цьому напрямку, на які ЄС виділило близько 2 млн. євро та 8 млн. євро на реалізацію освітніх проєктів в медичній сфері [1].

Міжнародна допомога у сферу медицини в умовах повномасштабної війни є потужним джерелом формування та розвитку інституційної структури відновлення, в якій важливе місце повинна зайняти система моніторингу за використанням коштів на відновлення для запобігання зловживань у сфері використання міжнародної допомоги. Перед війною наша країна отримувала фінансування на медичні потреби та про це звітувала. Однак зараз ситуація стала набагато складнішою – багато медичних закладів було зруйновано або пошкоджено, тому міжнародні партнери, так і звичайні українці очікують не лише звітування про фінансові потоки на державних рахунках, але й створення повноцінної системи звітності щодо цього ключового аспекту. Загалом, міжнародна медична допомога може значно підвищити якість та ефективність роботи закладів охорони здоров'я в умовах

війни, сприяючи покращенню доступу до якісних медичних послуг для населення.

Список використаних джерел

1. Лємєнов О. Які міжнародні партнери допомагають у сфері медицини. URL: <https://statewatch.org.ua/publications/yak-mizhnarodni-partnery-dopomahaiut-u-sferi-medytsyni/>
2. Організація діяльності закладу охорони здоров'я / нав. посібник за ред. Шкільняка М.М., Желюк Т.Л., Тернопіль, Крок. 2022. 438 с.
3. Стратегія розвитку системи охорони здоров'я до 2030 року. Указ Президента України від 18.08.2021 р. № 369/2021. URL: <https://bit.ly/3mTbzxF/>
4. Модернізація менеджменту та публічного управління в системі охорони здоров'я: кол. монографія за науковою ред. д.е.н. Шкільняка М.М., д.е.н. Желюк Т.Л. Тернопіль, Крок. 2020. 560 с. URL: http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/38546/1/Mon_uzoz_t.pdf

Володимир МИСИК

кандидат історичних наук,
здобувач освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування»
Західноукраїнського національного університету
Науковий керівник – к. е. н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу, ЗУНУ
Юрій БОГАЧ

ОСНОВИ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ В ОРГАНІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ СФЕРИ

Реалізація завдань кадрової політики в організації публічної сфери є досить складним, але разом із тим і важливим завданням, що полягає у забезпеченні укомплектування відповідними кадрами органів державної влади, місцевого самоврядування та ін.

Для реалізації цього завдання вироблена конкретна державна кадрова політика, яка спрямована на забезпечення загальнонаціональних інтересів з метою підтримання функціонування державних інституцій. Останні у свою чергу повинні функціонувати у відповідності до Конституції України та законодавства, прийнятого на її виконання.